

[Hilmar Baunsgaard.]

gere understregning af, hvor alvorligt man skal tage dem, der nu står op og taler om den hellige strejkeret som det vigtigste her i samfundet, at sige til den kommunistiske ordfører, hr. Jørgen Jensen, der jo altså var lige så afvisende som andre over for forslaget, at jeg går ud fra, han ligesom jeg med glæde konstaterede, at jeg i Information blev sammenlignet med partisekretær Bresjnev. Vi ved jo begge, han gik styrket ud af det sidste partirådsmøde, så vi tager det som et godt eksempel.

Otto Mørch (S):

Det, der får mig på talerstolen, er den noget dristige udtalelse af fru Ritta Ahm om, at en fremtrædende politimand skulle have truet med, at politiet ville bruge strejkevåbenet. Så vidt jeg kan forstå, har fru Ritta Ahm udledt disse synspunkter fra et meget smukt festskrift, der i disse dage er udsendt bl. a. til retsudvalgets medlemmer. Det hedder Politi og Borger og er udsendt i anledning af Århus Politiforenings 75 års jubilæum. Men udtalelsen skal nu ikke have lov til at stå på den måde, som fru Ritta Ahm her markerede det. Det er rigtigt, at det er en fremtrædende politimand, der i dette tidsskrift har skrevet en artikel med titlen: Om samfundet har det politi, det fortjener. I denne artikel kommer han ind på politiets stilling i tjenestemandssystemet, men der ligger ikke nogen som helst trussel om, at politiet vil aktionere ved at bruge strejkevåbenet. Den pågældende politimand, som er i Dansk Politiforbunds hovedledelse, og som samtidig er formand for den lokale afdeling, siger i dette festskrift på side 3:

„Det skal erkendes, at tjenestemanden har en vis tryghed i ansættelsen. Til gengæld forventer samfundet, at tjenestemanden udfører de pligter, der er pålagt ham, uden at strejke eller på anden måde aktionere.“

Senere skriver den samme politimand i spørgsmålet om tjenestemandssystemets fortsættelse:

„Hvis man stiller spørgsmålet, om man overhovedet skal have tjenestemænd, og man når til det resultat, at man ikke skal have tjenestemandsbegrebet opretholdt, så må politi og andre tjenestemandsganisati-

oner naturligvis have tillagt de samme rettigheder som øvrige lønmodtagere . . .“

Han tænker her på lovlige fagretlige midler såsom varslede strejker, blokader, længsling osv., men det er som sagt på baggrund af, at man ophæver eller fortynder tjenestemandssystemet så meget, at man ikke har noget tjenestemandssystem mere. Jeg synes, disse ting skulle markeres. Der skulle ikke blive noget forkert stående på grundlag af de udtalelser, denne fremtrædende politimand er kommet med.

Men når jeg er her, vil jeg gerne lige benytte lejligheden til at stille hr. Hilmar Baunsgaard et spørgsmål. Jeg var så heldig at overvære en udsendelse i radioen, hvor man diskuterede de problemer, som omhandles i dette lovforslag, og jeg lagde mærke til, at denne radiodiskussion endte med, at hr. Hilmar Baunsgaard over for en fremtrædende organisationsmand, nemlig FTFs formand, hr. Jens Christensen, erkendte, at ulovlige konflikter var det faktisk bedst at løse ved tjenestemandsansættelse; det vil jeg gerne have en bekræftelse på her.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg skal kun knytte et par bemærkninger til det, hr. Hilmar Baunsgaard sagde. Jeg føler egentlig trang til at sige tak for de slutbemærkninger, hr. Hilmar Baunsgaard kom med, hvor han sagde, at vi ønsker at give forhandlingerne en chance, så vi får en løsning på disse problemer. Det er præcis det standpunkt, jeg forsøgte at give udtryk for. Det fremgår også af det brev, som er sendt til folketingsudvalget fra Fællesrådet for Danske Tjenestemandsg- og Funktionærorganisationer, at når det drejer sig om normale interessekonflikter, er forholdene bragt i orden gennem hovedaftalen, og vi ved — det fremgår af det sidste nummer af kommunalarbejdernes blad — at man har taget initiativ til forhandlinger for at finde løsninger på de problemer, der kan opstå i forbindelse med andre konflikter. Derfor går jeg ud fra, jeg har opfattet hr. Hilmar Baunsgaards udtalelser rigtigt, når jeg er kommet til den konklusion, at hvis der under de forhandlinger, som dels har været ført, dels kommer i gang omkring disse ting, findes en løsning på problemerne, er man fra de radikales side ikke særlig interesseret i at